

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Csp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120441342
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6120441342.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd sudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, práv.zast.: Remedium Legal s. r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava- Petržalka, proti žalovanej: M. Č., Z.. XX.X.XXXX, X.Z. XXX, XXX XX B., v konaní o zaplatenie 9 215,27 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 9 215,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7 267,24 eur od 10.12.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.5.2021 (pôvodne podanej dňa 25.11.2020 na OS Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania) domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 9 215,27 eur spolu s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 09.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 11.01.2016 Zmluvu č. 5104381197 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 14.08.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 12.08.2019, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 9 215,27 EUR, ktorá

pozostávala z istiny vo výške 7.267,24 EUR, z riadneho úroku vo výške 1.691,23 EUR, z úroku z omeškania vo výške 226,52 EUR a z poplatkov vo výške 30,28 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonala nasledujúce úhrady: 0 EUR

Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 9 215,27 EUR, pričom pozostáva:

- z neuhradenej istiny úveru vo výške 7 267,24 EUR
- z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 691,23 EUR
- z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 226,52 EUR
- z neuhradených poplatkov vo výške 30,28 EUR.

Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Súd v rámci upomínacieho konania vo veci vydal dňa 14.12.2020 platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, preto žalobca navrhol pokračovanie v konaní na miestne príslušnom Okresnom súde Poprad.

3. Súd vyzval žalovanú uznesením v súlade s § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie k žalobe, avšak žalovaná si zásielku neprebrala v odbernej lehote. Súd preto postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a teda pokiaľ sa nepodarilo žalobu doručiť na adresu zistenú podľa ods. 1 § 116 CSP zverejnil súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke Okresného súdu Poprad.

4. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 8.9.2021 sa vyjadrila, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Medzi sporovými stranami nedošlo k mimosúdnej dohode a zo strany žalovanej nedošlo ani k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania. Čo sa týka samotnej dôvodnosti žaloby chcem poukázať na listiny, ktoré sme zaslali súdu spolu so žalobou aj v priebehu konania, z ktorých jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 9 070 eur s tým, že žalovaná úver splatila len vo výške 4 592,40 eur. Vo zvyšnej časti dlhu sa nepodarilo obnoviť platobnú disciplínu žalovanej a preto právny predchodca žalobcu po viacerých výzvach a upomienkach pristúpil k zosplatneniu pohľadávky a jej následnému postúpeniu na žalobcu. Žalobca je toho názoru, že boli splnené všetky podmienky pre platné postúpenie tejto pohľadávky, pohľadávka je v plnom rozsahu dôvodná, žalovaná nepoprela pohľadávku ani čo do dôvodu ani jej výšky a taktiež nepoprela žiadne skutkové tvrdenia žalobcu. Poukázala na podanie, ktoré bolo súdu doručené 2.8.2021, keď právny zástupca súdu na výzvu predložil doručienky súvisiace s preukázaním doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 14.8.2019, výzvy z 12.7.2019 a 22.8.2019 ako aj oznámenia o postúpení pohľadávky. V písomnom podaní z vyššie uvedeného dňa poukázal na uznesenie NS SR z 28.1.2011 sp.zn. 5Cdo/129/2010 v zmysle ktorého všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav do sféry jeho dispozície. Žalobca žiada súd, aby žalobe v celom rozsahu vyhovel a v prípade úspechu mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súvislosti s doručením výzvy z 12.7.2019, právna zástupkyňa uviedla, že KS v BB pod 43CoCsp/40/2020 z 21.10.2020 vo svojom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ doručenie výziev popreté

v konaní nebolo Okresný súd nemôže sám toto tvrdenie vyhodnotiť ako sporné. Ust. § 151 ods. 1 CSP výslovne ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Toto ustanovenie platí aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Spotrebiteľ rovnako ako každá iná sporová strana je oprávnený rozhodovať o výbere prostriedkov procesnej obrany sám. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Nakoľko opačný postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní. Ust. § 290 a nasl. CSP umožňujú predkladať spotrebiteľovi prostriedky procesného útoku, alebo procesnej obrany až do momentu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V jeho prípade sa nepoužijú ust. o sudcovskej koncentrácii konania, ani o zákonnej koncentrácii konania, avšak ust. § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie v spotrebiteľských sporoch vylúčené nebolo. Na základe uvedeného pokiaľ žalobca v konaní tvrdí, že žalovanému boli doručené výzvy banky na zaplatenie aj v prípade ak by nepriložil samotné doklady o doručení týchto výziev a protistrana spotrebiteľ toto tvrdenie nepoprela súd je povinný vychádzať v rámci skutkových zistení z toho, že upomienky a výzvy banky žalovanému boli doručené. Súd sa nemôže sám rozhodnúť toto tvrdenie poprieť a potom vychádzať z toho, že výzvy na zaplatenie doručené žalovanému neboli.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, ktorými sú: Zmluva o splátkovom úvere č. 5104381197 zo dňa 11.1.2016, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov a náhrad, výzva na zaplatenie z 12.7.2019, z 22.8.2019, podacie hárky, doručky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.8.2019 s doručenkou, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 9.12.2019, Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Pokus o zmier zo dňa 5.11.2020, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 11.1.2016 so žalovanou Zmluvu o splátkovom úvere č. 5104381197. V zmysle tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 9 070 eur ako spotrebný úver na čokoľvek s tým, že žalovaná mala splácať úver v mesačných splátkach po 156,85 eur k 15.dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.1.2024. Jednalo sa o spotrebný úver bez účelu, výška úrokovej sadzby bola 12,60 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 14,72 % a priemerná hodnota RPMN 10,08 %. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 15 056,08 eur. Žalovaná čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 9 070 eur a z poskytnutého úveru uhradila sumu spolu v súhrnnej výške 4 592,40 eur. Z listinných dôkazov priložených žalobcom ďalej vyplýva, že dňa 12.7.2019 vyzval žalobca žalovanú k úhrade omeškanej sumy vo výške 2 239,58 eur a upozornil ju, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 15 dní v opačnom prípade banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Uvedená výzva bola žalovanej zasielaná doporučené 12.7.2019. Dňa 22.8.2019 bola doručovaná žalovanej ďalšia výzva a to už po zosplatení úveru a vyzvaná bola na úhradu dlžnej sumy. Dňa 14.8.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 12.8.2019. V oznámení uviedol dlžnú sumu 8 971,72 eur, ktorú má uhradiť najneskôr do 15 dní. Žalovaná prevzala uvedené oznámenie, dňa 19.8.2019. Žalovaná čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 9 070 eur, z poskytnutého úveru uhradila sumu 4 592,40 eur a jej úhrady boli započítané na istinu, na riadny úrok, na úrok z omeškania a na poplatky. Dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala 9 215,27 eur a pozostávala z neuhradenej istiny úveru 7 267,24 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 691,23 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 226,52 a neuhradených poplatkov vo výške 30,28 eur. Dňa 9.12.2019 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1014/2019/CE. Súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola Príloha č. 1, kde bolo uvedené, že poskytnutá suma úveru predstavovala 9 070 eur a zostatok pohľadávky predstavoval sumu 9 215,27 eur. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 7 267,24 eur, úrokov vo výške 1 917,75 eur, pričom riadny úrok predstavoval sumu 1 691,23 eur a úroky z omeškania sumu 226,52 eur. Ostatné príslušenstvo tvorili neuhradené poplatky vo výške 30,28 eur. V prílohe bolo uvedené, že žalovaná je v omeškaní 825 dní a dátum poslednej úhrady 2.9.2019 - išlo o úhradu vo výške 200 eur. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. doručovala žalovanej oznámenie zo dňa 10.12.2019 o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok čo súd mal preukázané podacím hárkom z rovnakého dňa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia OZ, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

6. Posudzovaný právny vzťah medzi sporovými stranami je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútnych obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako podnikateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

7. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala časť zostatku nesplateného úveru poskytnutého žalovanej právny predchodcom žalobcu. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú a k aktívnej legitímácii sa v konaní písomne vyjadril.

8. Slovenská sporiteľňa a. s. je banka - štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a dohľadu NBS. Zmluva o splátkovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, preto je posudzovaná v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej

úpravy najmä zákona o spotrebiteľských úveroch, o ochrane spotrebiteľa a o bankách. V prípade bankových úverov ustanovenia nižšie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, keď spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná. Žalobca súdu ako dôkaz o postúpení pohľadávky predložil oznámenie SLSP o postúpení pohľadávky z 10.12.2019 a zmluvu o postúpení pohľadávok s časťou prílohy č. 1 k zmluve a na výzvu súdu predložil aj výzvu pôvodného veriteľa na zaplatenie postúpenej pohľadávky z 12.7.2019 spolu s podacím hárkom doporučenej pošty 12.7.2019 ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 14.8.2019 spolu s doručenkou. Žalobca teda preukázal, že došlo k platnému a účinnému postúpeniu predmetnej pohľadávky na neho, teda svoju aktívnu legitímáciu v konaní.

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9. Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 19C/34/2012, podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku, v danom prípade Slovenskej sporiteľne, a.s., namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachovávajú všetky námietky voči postúpenej pohľadávke, rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavia v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporkyňi 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne 1/, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Pokiaľ svoju pohľadávku vyčíslila Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia na sumu 991,17 Eur s príslušenstvom, čo osvedčila Výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu SLSP, a.s., Bratislava ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. 11.12.2006, nie je možné tejto zmluve o postúpení pohľadávok nič vytknúť a nie je možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nasl. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, ale v dôsledku nesplatenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Tieto skutočnosti však nemajú žiaden vplyv na výšku dlhu dlžníka, týkajú sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisia výlučne na vôli veriteľa.

10. Postupník postúpením pohľadávky v zmysle ust. § 524 a nasl. OZ sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s pohľadávkou spojené vrátane námietok, ktoré možno proti nej uplatniť. Zmluvou o postúpení pohľadávok tak na žalobcu prešli aj práva súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na článok I bod 10 zmluvy podľa ktorého ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas môže vyhlásiť banka

mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

11. Žalovaná uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver, ktorý mala dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušila. V čase postúpenia bola s plnením svojich povinností zo zmluvy v omeškaní 825 dní. Žalovaná pritom, ako z listín zo spisu vyplýva, výslovne súhlasila s tým, že banka je oprávnená svoju pohľadávku zo zmluvy postúpiť inému subjektu. Takáto dohoda je podľa § 89 ods. 1 Zákona o bankách prípustná. Dohoda nevykazuje znaky nevyváženosti, ak veriteľ môže postúpiť svoju pohľadávku na tretiu osobu a dlžník môže previesť svoje záväzky voči banke na tretiu osobu s predchádzajúcim písomným súhlasom banky. Má to základ vo funkcii súhlasu, ktorým je ochrana veriteľa. Dlh by totiž mohol prevziať taký dlžník, majetkové pomery ktorého by mohli zhoršiť uspokojenie pohľadávky veriteľa.

Tak, ako Občiansky zákonník, aj Zákon o bankách nevyžaduje súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné nemôže byť to, že postupník je subjektom nespĺňajúcim definíciu § 3 ods. 2 Zákona o bankách. V zmysle tohto ustanovenia bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis nestanovuje inak. V konkrétnom prípade však úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Nie je zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t. j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

12. Zákonom č. 483/2001 Z. z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ust. § 38 ods. 9, ktoré bolo v podstate totožné so znením súčasného ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z.. Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008, kde uviedol, že: „Účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelamovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“

13. V rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 sa uvádza, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom- § 39 OZ. Obdobne tak v uznesení NS SR z 20.11.2019 sp.zn. 10Obdo/92/2018 je konštatované, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi na inú banku, alebo aj osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ.

14. So zreteľom na uvedené dôvody súd má za to, že žalobca je na podanie žaloby aktívne legitimovaným subjektom poukazujúc okrem iného aj na to, že postupca oznámením o postúpení pohľadávky dňa

10.12.2019, t. j. bezprostredne po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámil žalovanej, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pričom z tohto oznámenia je potrebné vychádzať.

15. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, kedy samotná zmluva o splátkovom úvere spĺňa všetky náležitosti § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Súd teda žalobe vyhovel, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 9 215,27 eur, ktorá predstavuje časť z nezaplatennej istiny vo výške 7 267,24 eur, riadneho úroku, úroku z omeškania do zosplatnenia a úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 1 917,75 eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Ak záväzkový vzťah vznikol po 1.2.2013 teda zmluva z ktorej vyplýva pre dlžníka povinnosť platiť pohľadávku bola uzavretá po 1.2.2013 a v tomto vzťahu sa dostal dlžník do omeškania, veriteľ si môže od dlžníka nárokovať úroky z omeškania v sadzbe 5 % plus základná úroková sadzba ECB, ktorá je v súčasnosti ako aj v čase omeškania žalovaného 0,0 %.

17. Keďže žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškaní, žalobca ako veriteľ má voči žalovanej nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % p. a. zo sumy 7 267,24 eur od 10.12.2019 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú. Súd v danom prípade priznal aj neuhradené poplatky vo výške 30,28 eur, ktoré vyplývajú z prehľadu na účte a zo Sadzobníka poplatkov, ktoré boli predložené žalobcom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. V konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.